

af Aaret 1919, blev det ved Lov Nr. 672 af 22. December 1919 bestemt, at de i Lov Nr. 101 af 4. Marts 1918 for Aarene 1918 og 1919 fastsatte Understøttelser til Børn af Enker ogsaa skulde gælde for Januar Kvartal 1920, saaledes at Forskellen mellem disse Understøttelsers Beløb og de højere Beløb, der eventuelt maatte blive fastsat ved en ny Lov, senere skulde udbetales for nævnte Kvartal.

Det af Folketinget nedsatte Udvalg til Lovforslagets Behandling foreslog forskellige Ændringer i dette, og i den Skikkelse, som Lovforslaget derved fik, blev det vedtaget i Folketinget den 12. Marts 1920 (Rigsdagstidende 1919—20 Tillæg A. Sp. 3347—3354; Tillæg B. Sp. 1143—1154; Tillæg C. Sp. 603—610; Folketingstidende Sp. 1845—1847, 2235—2250, 4170—4184, 4320—4321; Landstingstidende Sp. 1407, 1422—1447, 1464). Dette Lovforslag naaede imidlertid ikke at blive gennemført, hvorimod der ved Lov Nr. 127 af 30. Marts 1920 blev foretaget en Forhøjelse af Taksterne til den endnu gældende Størrelse, medens Formue- og Indtægtsgrænserne forblev uændrede, som de var fastsatte ved Lov Nr. 101 af 4. Marts 1918.

I den ordinære Rigsdagssamling 1923—24 blev der ved privat Initiativ i Folketinget fremsat et nyt Forslag til Lov om Understøttelse til Børn af Enkemænd og Enker (Rigsdagstidende 1923—24 Tillæg A. Sp. 2723—2730; Folketingstidende Sp. 152—153, 2808—2823, 2860), hvilket Forslag i alt væsentligt var enslydende med det af Folketinget den 12. Marts 1920 vedtagne Forslag. Lovforslaget blev i Folketinget henvist til Udvalg, der afgav Beretning (Rigsdagstidende 1923—24 Tillæg B. Sp. 2531).

Nærværende Lovforslag er udarbejdet paa Grundlag af det fornævnte, Folketinget i Rigsdagssamlingen 1923—24 forelagte Forslag til Lov om Understøttelse til Børn af Enkemænd og Enker, hvorhos man tillige har søgt at ordne Lovstoffet mere systematisk og herved er navnlig taget Hensyn til den i Lov Nr. 348 af 7. August 1922 om Aldersrente anvendte Systematik.

Hvad særlig angaar Ydelse af Hjælp til Børn af Enkemænd, finder man, at Hustruens Død i høj Grad vanskeliggør Familiens Stilling til Skade for Børnene, dels ved Tabet af den Biindtægt, som hun ofte tilfører ved eget Arbejde, dels og navnlig ved den Opløsning af Husførelsen og Hjemmets øvrige Forhold, der let indtræder, saafremt en Enkemand ikke kan forskaaffe sig fornøden fremmed Med-

hjælp, hvortil han som Regel vil savne tilstrækkelige Midler.

Efter en af »Det statistiske Departement« foretaget Beregning kan Lovforslaget antages at ville medføre en Udgift af ca. 9 000 000 Kr., hvoraf Staten og Kommunerne vil komme til at udrede hver Halvdelen. Udgifterne til Enkebørnsunderstøttelse udgjorde i Finansaaret 1922—23 2 600 000 Kr.; for 1923—24 er Beløbet endnu ikke opgjort, men det er formentlig af omtrent samme Størrelse som for 1922—23, snarere lidt mindre.

Angaaende de øvrige Ændringer, som man har fundet Anledning til at foreslaa, skal man henvise til Bemærkningerne til de enkelte Paragraffer.

Til § 1.

Af Hensyn til det nugældende Prisniveau foreslaas det at forhøje Formuegrænsen fra 4 000 Kr. til 8 000 Kr. med et Tillæg af 1 000 Kr. for hvert Barn, til hvilket der ydes Understøttelse, og Indtægtsgrænserne, der ved Lov af 4. Marts 1918 blev forhøjet: i København og Frederiksberg fra 533 Kr. 33 Øre til 800 Kr., i Købstæderne og Marstal samt Landkommuner med bymæssige Bebyggelser med over 2 000 Indbyggere fra 466 Kr. 66 Øre til 700 Kr. og i andre Landkommuner fra 400 Kr. til 600 Kr., til: i København, paa Frederiksberg, i Gentofte, Taarnby, Gladsaxe, Lyngby—Taarbæk Kommuner samt i Odense, Aarhus og Aalborg for En, kemænd 2 400 Kr. og for Enker 1 800 Kr. i de øvrige Købstæder og Marstal samt Landkommuner med bymæssig Bebyggelse, og som ved sidste almindelige Folketælling havde mindst 2 000 Indbyggere for Enkemænd 2 100 Kr. og for Enker 1 600 Kr. og i de øvrige Landkommuner og i Flækkerne for Enkemænd 1 800 Kr. og for Enker 1 400 Kr., ligesom Tillæget for hvert Barn, til hvilket der ydes Understøttelse, — for hele Landets Vedkommende — foreslaas forhøjet fra 100 Kr. til 200 Kr.

Da man finder, at det bør være en Ret for Enkemænd og Enker, hvis Formue og Indtægt ikke overstiger de foran anførte Grænser, at oppebære Bidrag i Henhold til nærværende Lov, foreslaas Bestemmelsen i den nugældende Lovs § 1, 2det Stykke, 2det Punktum om, at det undtagelsesvis under særlige Omstændigheder ved Kommunalbestyrelsens Skøn kan afgøres, om en Enke, hvis Formue og Indtægt er under Grænserne, skal anses for trængende, udeladt.

Medens Understøttelserne hidtil har